

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2000

om tillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 6 och 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund

(2000/186/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter⁽¹⁾, särskilt artikel 27 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I två skrivelser som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 8 januari och den 27 augusti 1999 har Förbundsrepubliken Tysklands regering begärt tillstånd att, i enlighet med artikel 27 i direktiv 77/388/EEG, tillämpa två åtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 6 och 17 i nämnda direktiv.
- (2) Enligt artikel 27.1 i direktiv 77/388/EEG får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att införa, eller förlänga giltighetsperioden för särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundrande.
- (3) I enlighet med artikel 27.3 i direktiv 77/388/EEG under rättade kommissionen i en skrivelse av den 11 oktober 1999 övriga medlemsstater om den tyska regeringens begäran.
- (4) Den första undantagsåtgärden syftar till att helt utesluta den mervärdesskatt på utgifter som är hänförliga till varor och tjänster från avdragsrätten, när mer än 90 % av dessa varor och tjänster används för den skattskyldiga personens eller för en anställds privata bruk eller för icke-yrkesmässiga ändamål i allmänhet. Åtgärden utgör ett undantag från artikel 17 och motiveras med att det är nödvändigt att förenkla uttaget av mervärdesskatt.
- (5) Den andra undantagsåtgärden från artikel 17.2 och artikel 6 i direktiv 77/388/EEG syftar till att med 50 % begränsa skattskyldiga personer avdragsrätt i enlighet med artikel 17.2 för mervärdesskatt på samtliga utgifter som är hänförliga till fordon som inte uteslutande används yrkesmässigt samt till att tillåta att inte ta ut den mervärdesskatt som skall betalas för privat bruk av

en personbil. Taket för en skattskyldig persons avdragsrätt avseende mervärdesskatt motiveras med att det bevisligen är svårt att för denna typ av vara kontrollera fördelningen mellan yrkesmässiga och privata utgifter och det därigenom föreligger sannolikhet för skatteflykt eller missbruk. Dessutom kommer en sådan åtgärd att medge ett förenklat system för beskattning av privat bruk av fordon.

- (6) Taket för en skattskyldig persons avdragsrätt avseende mervärdesskatt bör dock inte tillämpas på utgifter som hänförs till fordon som utgör den skattskyldiga personens löpande tillgångar. Det schablonmässiga taket för avdragsrätten får inte heller tillämpas när privat bruk av ett sådant fordon inte överskrider 5 %. I sådana fall skall de normala reglerna om avdragsrätt enligt artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG fortsätta att tillämpas.
- (7) Dessa bestämmelser säkerställer att undantaget från principen om en skattskyldig persons rätt att göra avdrag för den totala skatten som betalas i samband med dennes skattepliktiga transaktioner inte går utöver vad som är nödvändigt för att förhindra skatteflykt eller skatteundrande, såsom dessa definieras i domstolens rättspraxis när det gäller tolkningen av artikel 27 i direktiv 77/388/EEG⁽²⁾.
- (8) Kommissionen lade den 17 juni 1998 fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller reglerna om avdragsrätt för mervärdesskatt⁽³⁾. Syftet med förslaget är att åstadkomma en definitiv harmonisering av en del av de olika regler om begränsning av avdragsrätten som i dag tillämpas av medlemsstaterna, eftersom de kan medföra snedvridning av konkurrensen i internationell handel, eftersom skillnaderna påverkar priserna på varor och tjänster.
- (9) Bemyndigandet att tillämpa dessa undantagsåtgärder bör därför begränsa giltighetstiden så att de upphör att gälla då ovannämnda föreslagna direktiv träder i kraft, men senast den 31 december 2002, om direktivet ännu inte har trätt i kraft vid denna tidpunkt. En sådan längsta giltighetstid skulle göra det möjligt att utvärdera om undantaget mot bakgrund av läget i diskussionerna i rådet vid denna tidpunkt fortfarande är lämpligt.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/85/EG (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34).

⁽²⁾ Se dom av den 29 maj 1997, Werner Skripalle (C-63/96, REG 1997, s. I-2847).

⁽³⁾ EGT C 219, 15.7.1998, s. 16.

- (10) Undantaget har ingen negativ inverkan på gemenskapernas egna medel som kommer från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG, ändrad genom artikel 28f i det direktivet, ges Förbundsrepubliken Tyskland tillstånd att från rätt till avdrag undanta mervärdesskatt på utgifter som är hänförliga till varor och tjänster, när mer än 90 % av dessa varor och tjänster används för den skattskyldiga personens eller för en anställds privata bruk eller allmänt för icke-yrkesmässiga ändamål i allmänhet.

Artikel 2

Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG, ändrad genom artikel 28f i det direktivet, samt bestämmelserna i artikel 6.2 a i samma direktiv, beviljas Förbundsrepubliken Tyskland tillstånd att med 50 % begränsa avdragsrätten för mervärdesskatt på utgifter som är hänförliga till fordon som inte uteslutande används yrkesmässigt samt att

inte likställa användning för privat bruk av fordon som tillhör en skattskyldig persons företag med tjänster utan vederlag.

Bestämmelserna i första stycket skall inte tillämpas när fordonet utgör den skattskyldiga personens löpande tillgångar, eller när privat bruk av ett sådant fordon inte överskrider 5 %.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 april 1999.

Det skall upphöra att tillämpas den dag då direktivet om utgifter som inte medför rätt till avdrag för mervärdesskatt träder i kraft, dock senast den 31 december 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2000.

På rådets vägnar

J. PINA MOURA

Ordförande